

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 12. december 2013
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMANI
Sags nr.: 1107823
Dok nr.: 1356264

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 10. december 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 28 (L 33) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 28:

"Kan ministeren bekræfte, at udlændinge godt kan vælge at blive behandlet på danske privathospitaler gennem det udvidede frie sygehusvalg, hvis deres hjemlande betaler, og hvilken pris skal hjemlandene i givet fald betale; DRG-taksten eller den danske stats udgift til privathospitalet?"

Svar:

Jeg kan bekræfte, at de udenlandske (EU/EØS-lande) patienters adgang til refusion fra deres hjemlige sygesikringsordning af sygehusudgifter i Danmark ifølge direktivet gælder uanset, om det danske sygehus er offentligt eller privat. Det har imidlertid intet at gøre med de danske regler om udvidet frit sygehusvalg, som regulerer danske patienters ret til behandling på privat sygehus i Danmark i forbindelse med ventetid på behandling.

Hvilke vilkår – herunder takster – danske privathospitaler vil modtage udenlandske patienter på, er markedsstyret og reguleres ikke af de offentlige danske takster. Privathospitalerne er således hverken bundet af DRG-taksterne eller taksterne vedr. det udvidede frie sygehusvalg, men kan f.eks. tage de samme takster, som de benytter over for andre private selvbetalere.

Jeg skal understrege, at danske offentlige myndigheder ikke på nogen måde er involveret i betalingen af udenlandske patienters behandling på danske private sygehuse. Det er et kundeforhold mellem patienten og det danske privatsygehus. Hvilken refusion patienten er berettiget til, er et forhold mellem patienten og den hjemlige sygesikringsordning, og afhænger af reglerne i hjemlandet. Efter direktivet skal refusionen mindst svare til prisen på den tilsvarende behandling i hjemlandet, dog ikke mere end den faktisk betalte takst.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / John Erik Pedersen